Rapport fra en dejlig vandretur

Vi var cirka 15 personer som kørte til Arles-sur-Tech og op på bjerget mod Cortsavi, hvor temperaturen var lidt mere behagelig torsdag den 12. juni.

Vi startede ved *Col de la Descarga* i en højde af 1.393 meter over havet. Vi gik alle til et "refuge" i nærheden, som oprindeligt var en gammel koloni for minearbejdere og familier. Området er nemlig et gammelt mineområde, hvor man udvandt jern.

Gruppen deltes nu i to, hvor den ene gik direkte mod Torre de Batera, mens den andre del af gruppen gik op mod kammen på bjerget. Det var interessant at se, hvordan floraen forandrede

sig jo højere man kom. Der var lidt diset rundt omkring, og nogle småskyer blæste op over bjerget. På kammen var det åbent, og vinden tog til. Jakkerne kom frem, mens vi nød de vide udsigter ud over Rousillonsletten og Tech-dalen. Disen i dalen gjorde, at vi ikke kunne se havet, hvilket ellers er normalt, men det var enormt smukt alligevel. Vi kunne se over mod catalanernes "hellige" bjerg, Canigou, hvor der stadig lå en lillebitte smule sne.

Toppen på kammen lå lidt over 1.800 meter over havet, og her kunne vinden mærkes. Vi fandt et sted i læ lidt under toppen, hvor vi nød vores medbragte madpakker med en vidunderlig udsigt. Alt smager jo så godt når man sidder midt i det grønne. Efter pausen gik vi nedad mod tårnet Torre de Batera, som er et strategisk liggende tårn, der blev brugt som signaltårn fra det 11. til det 15. århundrede. Det ligger på kammen mellem de to dale, Tech og Tête. I middelalderen var der soldater udstationerede her, og man kan kun undre sig over, hvilke forhold de må have levet under.

Oppe på bjerget så vi mange fritgående heste, som befandt sig i en større gruppe længere borte på kammen. Over os i luften var der gribbe, og alt i alt var det fascinerende at opleve både floraen og faunaens majestætiske storhed. Der var så grønt og så mange blomster af alskens slags, samtidigt som der stadig var vand mange steder i disse bjerge.

Ved Batera-tårnet mødtes de to grupper igen, hvorefter vi gik langs med bjergsiden mod bilerne. På vejen ned var vi nogle stykker, der stoppede på det lokale *bergerie* og købte gode oste af damen, der har sine får i disse bjerge.

Jan fortalte meget om områdets historie med flytning af dyr fra dalen til bjergene og omvendt, den såkaldte *transhumance*, om minerne og om situationen under den spanske fascisme. Folk flygtede ad meget svære lange bjergstier for at komme væk, og det er bare en af de ting, som er svære at forstå for det moderne menneske. Som altid lærte vi en masse og fik en skøn oplevelse. En stor tak til Jan for den, som altid, meget professionelle guidning, og til hele gruppen for det gode selskab. Vi glæder os til næste vandring 😊.

På Nimros' vegne,

Britt Trude Petersen